

မင်းသိန်း
၂၀၁၃

မင်းသိန်း
အမျိုးသားစာပေဆု
မင်းသိန်း
မင်းသိန်း
မင်းသိန်း

ကျူးပစ်နှင့်ပတ်သက်၍ အမှာ -

တစ်နေ့. . .။ ကျွန်တော် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပဲ ကန်တင်းမှာ ထိုင်ပြီး အတန်းတက်ချင်စိတ်မရှိတဲ့ တစ်နေ့ပေါ့။ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို မတော်တဆတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ဖျတ်ခနဲ မျက်စိထဲ လှုပ်ရှားသွားပေမယ့် ကျွန်တော်က အမှတ်တမဲ့ပဲထားလိုက်ပါတယ်။

နောက်တော့ နည်းနည်း မျက်မှန်းတန်းမိသွားတယ်။ ကျွန်တော်က သူမကိုမြင်ရင် လိုက်ကြည့်တာကိုး. . .။ ဒီလိုနဲ့ တစ်နှစ်နီးပါးလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်က မထင်မှတ်ဘဲ သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သွားကြတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော် မမျှော်လင့်ထားတဲ့ အခြေအနေတစ်ခုပါ။

တဖြည်းဖြည်း ကျွန်တော့်အကြောင်းတွေကို သူမက သိလာတယ်။ သူမအကြောင်းတွေကိုလည်း ကျွန်တော်က သိလာတယ်။ ဒီလောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန်ကြီး ရင်းနှီးသွားတော့ သူငယ်ချင်းတွေကတောင် တစ်မျိုးထင်ကြတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ဟိုမေးဒီမေး လုပ်ကြတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ငြင်းတာပဲ။ အဲဒီလို အထင်ခံရရင် သူမက စိတ်တိုတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ မိန်းမတစ်ယောက် အရမ်းလှနေရင် မကြိုက်ဘူး။ ဘာ အခြယ်အသမ္မ မရှိဘဲ ဆွေးရိပ်သန်းနေတဲ့ မျက်နှာမျိုးကိုတော့ အရမ်းသဘောကျတတ်ပါတယ်။ သူမမျက်နှာဟာ အဲဒီလိုမျက်နှာမျိုးပါ။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ရှိတဲ့ နောက်ထပ်ကိစ္စတစ်ခုက

သူမဟာ လိုချင်တာကို ထပ်ခါထပ်ခါပြောပြကာ အေးချမ်းစွာ ရယူလိုသူဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်က တောင်းဆိုတာကို မရရင် တိုက်ယူဖို့ အမြင်ရှိနေတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ သူမက ကျွန်တော့်ကို ထိုသို့မပြုလုပ်ရန်၊ ပြောင်းလဲရန်ပြောသော်လည်း ကျွန်တော်က မသိကျိုးကျွန်ပြုခဲ့မိတယ်။

နောက်တစ်ခုကတော့ ခံစားမှုကိစ္စပေါ့။ လူ့ဘဝကို ကျွန်တော် ဖြတ် သန်းရင်ဆိုင်ခဲ့သမျှ အတွေ့အကြုံအရ သူမလိုကောင်မလေးမျိုးကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကျွန်တော် ရိုးသားပေးခဲ့ပါတယ်။ သူမနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်က အစစအရာရာ ရိုးသားခဲ့တယ်။ အစစအရာရာ အမှန်တရားကို အလေးအနက်ထားခဲ့တယ်။

တရားမျှတမှုဟာ ဘယ်တော့မှ လူရယ်စရာ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကျွန်တော်ကပြောတော့ သူမရယ်နေခဲ့တာကိုလည်း မှတ်မိပါရဲ့ ။ သူမကို ဘယ်လို မြင်သလဲလို့ ကျွန်တော့်အမြင်ကို တောင်းခံခဲ့တာကိုလည်း သတိရမိပါရဲ့ ။

တစ်နေ့မှာ တော့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ဆွေးနွေးတဲ့ အကြောင်းအရာဟာ ကျူးပစ်(မြားနတ်မောင်)ဆီကို ရောက်သွားတယ်။ နှစ်ယောက်သား ငြင်းကြခုကြ လုပ်ကြရင်းက ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲကို အတွေးတစ်ခု ဝင်လာပါတယ်။ အဲဒီအတွေးကြောင့်ပဲ ကျွန်တော်က သူမရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ ဒီဝတ္ထုကို ရေးဖြစ်သွားပါတယ်။

ဒီဝတ္ထုကို ရေးဖြစ်တာဟာ သူမကို ကျေးဇူးတင်စရာကောင်းပါတယ် ။ ဝတ္ထုရေးနေစဉ် ကာလတစ်လျှောက်လုံးမှာ သူမဟာ ဝတ္ထုကို တစ်ခန်းပြီးတိုင်း တစ်ခန်းဖတ်ကြည့်ကာ ဝေဖန်ခဲ့ပါတယ်။

ခင်ဗျားတို့ ကတော့ ဘာအဓိပ္ပာယ်ပါလိမ့်လို့ ကျွန်တော့်ဝတ္ထုကို သံသယဝင်ချင်ဝင်လိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်က အခု ဒီဝတ္ထုကို လိပ်ပြာသန့်သန့်

ရေးပြီးသွားပါပြီ။

လူဟာ ကိုယ့်အဓိပ္ပာယ်ကိုယ် လိပ်ပြာသန့်ဖို့ လိုအပ်တယ် မဟုတ်
လား။

ဝေမှူးသွင်

အခန်း(၁)-က

ထိုနေ့က ဒဂုံတက္ကသိုလ်ဝင်းထဲ၌ နှင်းတွေဝေနေခဲ့သည်။ ။ ထိုနေ့က ကျွန်တော့်အိတ်ထဲတွင် ပိုက်ဆံလေးရာသာ ရှိခဲ့သည်။ ။ ထိုနေ့က မနက်စာကို ကြက်ဥကြော်၊ ဝက်အူချောင်းတို့ ဖြင့် ကျွန်တော်စားခဲ့သည်။ ။ ထိုနေ့က အဖြူရောင်စပွို(စ်)ရှပ်တစ်ထည်ကို ကျွန်တော်ဝတ်ထားခဲ့သည်။ ။ ထိုနေ့က ကျွန်တော်စီးလာသော ကျောင်းကားသည် ရောက်သင့်သည့်အချိန်ထက် နာရီဝက်နောက်ကျပြီး ကျောင်းကို ရောက်ခဲ့သည်။ ။ ထိုနေ့က ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် လှပသော မတော်တဆမှုအဖြစ် သူမကို စတင်တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ။

ထိုနေ့က နှင်းတွေကျသော်လည်း ရာသီဥတုကမအေးပါ။ ။ ထိုနေ့က ကျွန်တော် စိတ်မညစ်ပါ။ ။ ထိုနေ့က ကျူတိုရီရယ်ချိန်ကို ကျွန်တော် မတက်ပါ။ ။ ထိုနေ့က ကျွန်တော့်ကို လက်ဖက်ရည်တိုက်မည့်သူ မရှိပါ။ ။ ထိုနေ့က ဂျင်းဘောင်းဘီ ကျွန်တော် မဝတ်ပါ။ ။ ထိုနေ့က U2 အဖွဲ့၏ သီချင်းတွေ ကျွန်တော်နားမထောင်ဖြစ်ပါ။ ။

ထိုနေ့က ကျွန်တော် သူမကိုပဲ ကြည့်ခဲ့ပြီး သူမကိုပဲ ချစ်ခဲ့ပါသည်။ ။

အခန်း(၁)-ခ

ဆောင်းဦးရက်စွဲမို့ ကျွန်တော်တို့ က ဒီရာသီဥတုကို အသစ်အဆန်း ဟန်ဖြင့် တပ်မက်နေခဲ့ကြသည်။ ကျောင်းသားတွေက ဒီနေ့မှ စာသင်ခန်းထဲ စောစောဝင်ဖို့ ပျင်းရိနေကြပြီး ကန်တင်းတွေ၌ သာ လူတွေ ကြိတ်ကြိတ်တိုးနေလေ၏။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း သမိုင်းဘက်ကို ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲ လျှောက်လာမိသည်။ ကျွန်တော်က ပုံမှန်ဆို ကိုယ့်မေဂျာမဟုတ်သော အဆောင်တွေဘက်ကို အကြောင်းမဲ့ လျှောက်သွားတတ်သူ မဟုတ်ပေ။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် ဖလော်ဆောင်တွေ ဆီ ရောက်လာ၏။

ဆောင်း၏ အဦးအဖျား နှင်းစက်တွေက မြက်များ ပေါ်တွင် တွဲလဲခိုနေကြသည်။ နေရောင်ခြည်က ရောက်မလာသေး။

ရုတ်တရက် ဖလော်ဆောင်ရှေ့ရှိ ကော်ရစ်ဒါပေါ်တွင် အနက်ရောင်သားရေကျောပိုးအိတ်ကို လွယ်ထားသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်တွေ့လိုက်ရသည်။ သူမလက်ထဲတွင် ထမင်းချိုင့်နှင့် ရေဘူးထည့်ထားသော ပလတ်စတစ်ဆွဲခြင်းလေးကို ကိုင်ထား၏။ သူမ၏ ရေဘူးထိပ်ပိုင်းအဖုံးသည် အဝါရောင်ဟု ကျွန်တော် မှတ်မိလိုက်ပါသည်။

သူမက ကျွန်တော့်ကို မမြင်သေးဘဲ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ သမိုင်းအဆောင်ခေါင်မိုးတွေကို ငေးကြည့်နေ၏။ ကောင်မလေး၏ ထိုပုံစံသည် အနည်းငယ်ထူးခြားသောကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားစွာ မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်မိသည်။

ခဏကြာတော့ သူမနှုတ်ခမ်းတွေက လှုပ်လှုပ် လှုပ်လှုပ်နှင့် တစ်စုံတစ်ရာကို ရေရွတ်နေပြန်သည်။ နောက် တစ်ယောက်တည်း... စိတ်တိုသလို နှုတ်ခမ်းကိုက်ပြီး မျက်နှာထားကိုတင်းသည်။ ကြည့်ရတာ စာကို အလွတ်ပြန်ဆိုကြည့်ရင်းမှ မေ့သွားသဖြင့် စိတ်တိုနေတာ ဖြစ်နိုင်သည်။

ပြီးတော့ သူမသည် တိတ်ဆိတ်ခြင်းထဲတွင် ခပ်ဖွဖွရယ်လိုက်၏။ သူမ၏ ရယ်သံသည် နှင်းငွေ့များကြားတွင် ခေါင်းလောင်းသံချို့ချို့လေးကဲ့သို့ လွင့်ပါရောနှောသွားသည်။

ကျွန်တော်သည် သူမ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို သဘောကျပြီး ပြုံးလိုက်မိ၏။ ထိုစဉ် ကောင်မလေးက ကျွန်တော့်ဘက်ကို မထင်မှတ်ဘဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ တစ်ယောက်တည်းပြီးနေသော ကျွန်တော့်ကို မြင်သောအခါ ဖျတ်ခနဲ မျက်စောင်းထိုး၏။

သို့သော်... တော်တော်လှလေသည်။

ဝေဝေဝါးဝါး မြူတွေကြားတွင် ငှက်ငယ်နှစ်ကောင်က အဆောင်တံစက်မြိတ်မှ ထပျံသွားသည်။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် ပျော် လာပြီး ဒီကောင်မလေးကို ရင်ခုန်လာမိ၏။

သူမက ရုတ်တရက် ခြေထောက်တွေကို ငဲ့ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ဒါဘာသဘောပါလိမ့်။

"အားရိုးရိုး"

သူမသည် ပါးစပ်ကအော်ပြီး အဆောင်ရှေ့မလှမ်းမကမ်းရှိ ရေဘုံပိုင်လေးဆီပြေးကာ ခြေဆေးသည်။ ဒီတော့မှ ကျွန်တော်လည်း သဘောပေါက်တော့သည်။ သူမခြေထောက်တွေက ပုရွက်ဆိတ်အုံကို တက်နင်း

မိခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ။

ကျွန်တော့်မှာ အံ့ဩပြီးရင်း အံ့ဩနေရသည်။ ။

ဘယ်လိုကောင်မလေးပါလိမ့်ကွယ်။

အချိန်ခဏလေးအတွင်းမှာ တောင် ဒီလောက် ကိုးရိုးကားရားတွေ ဖြစ်နေတာ။ တစ်နေကုန်ဆို မတွေးဝံ့စရာပဲ။

ကျွန်တော်က ကောင်မလေးကို ယဉ်ယဉ်လေးနဲ့ ရူးနေသလားဟု အနည်းငယ် သံသယဖြစ်မိသေးသည်။ ။ (နောင်တွင် ထိုသံသယသည် စိတ်ဝင်စားစရာမကောင်းသော ရယ်စရာများ သာ ဖြစ်ခဲ့၏။)

သူမသည် ပုရွက်ဆိတ်ကောင်တွေကို ခြေထောက်မှ သန့်စင်ပြီးသော အခါ ကျွန်တော့်ဘက်သို့ တစ်ချက်လှည့်ကြည့်သည်။ ။

ထိုအချိန်မှာ ပင် သူမ၏ အတန်းဖော်သူငယ်ချင်းဟု ယူဆရသော ကောင်မလေးသုံးယောက် ရောက်လာသဖြင့် သူမက အာရုံပြောင်းသွားသည်။ ။ ကျွန်တော်လည်း ထိုနေရာတွင် အကြောင်းမရှိဘဲ ဆက်မနေသင့်တော့သဖြင့် သွားဖို့ ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်။ ။

ဒါပေမဲ့ နောက်နေ့တွေကျရင် ဒီအတန်းရှေ့ကို ခဏခဏ ရောက်ဖြစ်တော့မည်ဟု စိတ်ထဲက ကြိုသိနေ၏။

ကျွန်တော်က ထွက်မသွားခင် နောက်ဆုံးအနေဖြင့် သူမကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ။ အကြည့်ချင်း ဆုံပြန်သည်။ ။ မဖြစ်နိုင်သော်လည်း ကျွန်တော်က ထိုအချိန်လေးကို ဆွဲဆန့်ထားချင်မိ၏။

ကောင်မလေးက သူမ၏ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ချက်ချင်းမသိချင်ယောင် ဆောင်ပစ်လိုက်သည်။ ။ ကျွန်တော် ဘာတတ်နိုင်မည်နည်း။

ဒီနေရာမှာ တော့ ကောင်မလေးက မရှုံးပါလား။

ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ်တွေ့မိရင်း ခပ်ဟဟ ရယ်ချလိုက်မိသည် ။ နောက် ထိုနေရာမှ လည်း တကယ်ထွက်လာခဲ့၏။ သူမက တော့ သူမသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စကားတွေ အလှအယက်ပြောရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။

သူမတို့ ပြောသော အကြောင်းအရာများ တွင် ကျွန်တော့်အကြောင်း ပါလိမ့်မည်ဟု တော့ အထင်ပေ။

နောက်နေ့ကျမှ သူမအကြောင်းတွေကို စုံရမ်းရမည်။ ဖလော်ရီ သူငယ်ချင်းတွေကို စဉ်းစားမိသောအခါ ဉာဏ်စိန်နှင့် ချမ်းမင်းတို့ ကို စဉ်းစားမိ၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည် ။

အခန်း(၂)-က

အချစ်ဆိုတာ ဘယ်သူက စတင်တီထွင်ခဲ့သလဲ ကျွန်တော်မသိပါ။ ဘရစ်တနီစပီးယားက ယောက်ျားတွေကို တော်တော်ဆွဲဆောင်နိုင်သည် ။ ဘောလုံးသမား မိုက်ကယ်အိုဝင်သည် လီဗာပူးအသင်းမှ ပြောင်းလျှင် ဒီထက်ပို၍ အောင်မြင်ကျော်ကြားလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည် ။ ကျွန်တော် မနေ့တုန်းကဆုံခဲ့သော ကောင်မလေးကို သတိရနေမိ၏။ ဒဂုံတက္ကသိုလ်ဝင်းထဲတွင် မလေးရှားပိတောက်ပင်တွေက နေရာအနှံ့ရှိသည် ။ ကောင်မလေးလှလှပပများ မေဂျာတိုင်းတွင် ရှိသည် ။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ချာတွင် လှသော ကောင်မလေးတွေက ရည်းစားကို ယ်စီရှိကြသဖြင့် အောင်မြင်၊ ထွန်းထွန်းဦး၊ ဇော်ကိုကိုထွဋ်နှင့် ကျွန်တော်တို့ က အီးမေဂျာဘက်တွင် အနေများ ခဲ့၏။ အီးမေဂျာကွင်း မိုးမဇူမှာ အတွဲမရှိဟု သိရသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ တွေ မကြာခဏ သွားကြည့်မိလေသည် ။ ဒိုင်ယာရီရေးခဲ့၏။ ကဗျာရေးခဲ့၏။ သူ၏ နာမည်ကြီးကဗျာအမည်မှာ "မဇူချစ်ရင် စာကျက်မယ်"ဟူ၍ ဖြစ်သည် ။

ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့တွင် ထွန်းထွန်းဦးတစ်ယောက်သာ သမိုင်းမေဂျာကဖြစ်၍ ကျန်သုံးယောက်က သင်္ချာမှ ဖြစ်သည် ။

သို့သော် ထွန်းထွန်းဦးသည် ဒေါက်တာသန်းထွန်းကို ဘယ်မှာ ဆေးခန်းထိုင်သလဲဟု မေးသူ ဖြစ်၏။

ထိုမျှ သမိုင်းအမြင်ရှိသော ထွန်းထွန်းဦးသည် ဂုဏ်ထူးတန်းတက်ခွ

င့်ရသောအခါ ကျန်သည့် ဂုဏ်ထူးတန်း ကျောင်းသားတွေက ကိုယ့်နဖူး ကိုယ်ရိုက်ကြရုံသာ တတ်နိုင်တော့သည်။ ။

အောင်မြင်ကတော့ ကျွန်တော်တို့ ထဲတွင် မိုးမခူကိုကြည့်ရာ၌ မျက် လုံးအပြူးဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် ဖလော်ဆောင်ရှေ့တွင် သူမကိုတွေ့ခဲ့ပြီးနောက် မိုး မခူအပါအဝင် ဘယ်ကောင်မလေးကိုမှ စေ့စေ့မကြည့်ဖြစ်တော့။ ဒါကို သစ္စာတရားဟု ဆိုပါစို့။ သူမက ရယ်ပွဲဖွဲ့ဦးမှာ သေချာသည်။ ။

နောက်တစ်နေ့တွင် သူမနာမည်ကို "လင်းလင်း" ဆိုတာ ချမ်းမင်းက ပြောပြခဲ့သည်။ ။ တစ်ဆက်တည်း "နည်းနည်း ဂေါက်နေတယ်ကွ" ဟု ပြောခဲ့၏။ ကျွန်တော်ယုံပါသည်။ ။

လူဆိုသည် မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မရှုံးဘူးလို့ ဘဲ ထင်တတ်ကြ၏။ ကျွန်တော် လုံးဝမရှုံးပါ။ ထိုကောင်မလေးက နည်းနည်းရှုံးနေပါသည်။ ။ လင်းလင်းသည် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် လင်း လင်းက နည်းနည်းရှုံးနေသည်။ ။

နည်းနည်းရှုံးသော လင်းလင်းက လုံးဝမရှုံးသော ကျွန်တော့်ကို အများကြီးရှုံးစေခဲ့ပါသည်။ ။

အချစ်အတွက် ရှုံးသောသူကို အချစ်ရူးဟု ခေါ်လျှင် ကျွန်တော်က အ ချစ်ရူးဖြစ်သည်။ ။ ဇော်ကိုကိုထွဋ်က ကျွန်တော့်အကြောင်းကိုသိတော့ "ရဲ မိုး" ဆိုတဲ့ ကောင်က "ငကြောင်ပဲ"ဟု မှတ်ချက်ချသည်။ ။

အာဒမ်က ဧဝကို ပန်းသီးကျွေးခဲ့သည်။ ။ လင်းလင်းကတော့ ပန်းသီးကြိုက်၊ မကြိုက်ကို ယနေ့တိုင် ကျွန်တော် အခိုင်အမာ မပြောနိုင် ပါ။ ။

သူမတွင် လှပသော သွားတက်ကလေးတွေရှိသည် ။ ကလေးဆန်
သောစိတ်ဓာတ်နှင့် ဉာဏ်ပညာကို မြတ်နိုးသော နှလုံးသားရှိသည် ။ ဆူ
ပါဆလွန်း Sunny ကားအဖြူလေးရှိသည် ။ ဟယ်ရီပေါ်တာ အရုပ်ပါ
သော အဖုံးအဝါရောင်နှင့် ရေဘူးလှလှလေးရှိသည် ။

ကျွန်တော့်တွင် ဘာမှ မရှိ။ (ဆိုလိုသည် မှာ သူမတွင် ရှိသော
အရာများအားလုံး ဘာမှ မရှိ။)

ကျွန်တော့်တွင် လင်းလင်းကိုချစ်သော စိတ်တစ်ခုတည်းသာ ရှိပါသ
ည် ။